R 5341 (page 327)

நமது ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம்

OUR “CUP OF BLESSING”

"நாம் ஆசீர்வதிக்கிற ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தின் ஐக்கியமாயிருக்கிறதல்லவா? நாம் பிட்கிற அப்பம் கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் ஐக்கியமாயிருக்கிறதல்லவா? அந்த ஒரே அப்பத்தில் நாமெல்லோரும் பங்கு பெறுகிறபடியால்.அநேகரான நாம் ஒரே அப்பமும், ஒரே சரீரமுமாயிருக்கிறோம்."
- 1 கொரிந்தியர் 10:16,17

"நாம் ஆசீர்வதிக்கிற ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம்" என்பது உண்மையிலேயே அநேக விதங்களில் ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரமாக இருக்கிறது. இது இயேசுவோடு பாடுபடுகிற ஆசீர்வாதமான சலுகையை குறிக்கிறது. இந்த பாடுகளினால் வரக்கூடிய பரிசாகிய ஆசீர்வாதமான காரியங்களைக் குறிக்கிறது. ராஜ்யத்தின் சந்தோஷங்களில் பங்கு பெறும் போது இந்த வாக்குத்தத்தம் ராஜ்யத்தில் நிறைவேறும் என்று கர்த்தர் அறிவிக்கிறார்.

"இயேசு, நானே திராட்சை செடி நீங்கள் கொடிகள்" (யோவான் 15:5) என்று கூறியது போல சபையானது தேவன் நட்டிருக்கிற திராட்சை செடியின் ஒரு பாகமாக குறிப்பிடப்படுகிறது. நமது கர்த்தர் நம்மை இந்த திராட்சை செடியின் விலையேறப்பெற்ற பழமாக கூறுகிறார். அதன் அபிவிருத்தி நமது அனுபவங்களின் வருத்தமான பகுதியை குறிப்பிடுகிறது. இந்த தற்கால பாடுகளைக் கடந்து, மகிமைக்குள் நுழைந்திருக்கும் போது பாத்திரமானது சந்தோஷத்திற்குரியதாக இருக்கும் என்று பொருள் இருக்கிறது. (மத்தேயு 26:29) "நாம் ஆசீர்வதிக்கிற" என்ற சொற்றொடர் நாம் கர்த்தருக்கு நன்றியும் ஸ்தோத்திரமும் கூறுவதை அர்த்தப்படுத்தும் என்று புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இருதயத்தில் நன்றியுடனும் பாராட்டுதலுடனும் பாத்திரத்தை பெறாதவர்கள் மாபெரும் பரிசை பெறமாட்டார்கள். திட்டமிட்டிருக்கிற ஆசீர்வாதத்தை பெறுவதற்கு, பாத்திரத்தை நாம் கிறிஸ்துவுடன் பாடுகளுக்கான இந்த மாபெரும் சலுகைக்காக நன்றியுடன் நாம் பெற வேண்டும்.

“கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் ஐக்கியமாயிருக்கிற தல்லவா?” என்கிற அப்போஸ்தலரின் கேள்வியை கவனிக்கும் போது நமது சிந்தைகளில் இரண்டு எண்ணங்கள் வரவேண்டும். முதலாவது, அவர் குறிப்பிடுகிற சொல்லர்த்தமான பாத்திரம், இயேசுவின் இரத்தத்தை குறிப்பிடுகிற சொல்லார்த்தமான திராட்சை ரசம். இரண்டாவது, பலியின் பாத்திரமாகிய அவரது பாத்திரத்தில் பங்கு பெறுகிற சலுகையை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்கிற உண்மை. அவரது மரணத்தில், அவரது பாடுகளில் பங்கு பெறும் சிலாக்கியத்தை பெற்றிருக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்து அவரது சரீரமாக இருக்கக்கூடிய சபைக்கு தலையாக இருக்கிறார் என்கிற இந்த கருத்து மற்ற வேத வாக்கியங்களிலிருந்து பிறந்தது. அவர் மாபெரும் தீர்க்கதரிசியாக, ஆசாரியராக, ராஜாவாக, நியாயாதிபதியாக மற்றும் உலகை ஆசீர்வதிப்பவராக இருக்க வேண்டும்.

வேதவாக்கியங்களின்படி மாபெரும் தலையானவர் மரண பரியந்தம் பாடுகளை சகித்த பிறகு, உலகத்திற்காக ஜீவனை கொடுத்த பிறகு மகிமைப்படுத்தப்பட்டார். இப்பொழுது மாம்சத்தில் இருக்கிற நம்மை அவரது அங்கங்களாக, சீக்கிரத்தில் மகிமையில் அவரது அங்கங்களாகும்படி அவர் நம்மை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்.

பார்லிமெண்ட் சபையின் அங்கங்களை பற்றி பேசுகிறோமே அது போல அங்கம் என்ற வார்த்தையை நாம் பயன்படுத்துகிறோம். பார்லிமென்ட் சபை பல அங்கங்களை பெற்றிருக்கிறதைப் போல, கிறிஸ்துவின் சரீரமும் பல அங்கங்களை உடையதாக இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களது அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து, தேவனிடத்தில் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். பிறகு நமது கர்த்தர் அவர்களை தமது அங்கங்களாக, இப்போது பூமியில் அங்கங்களாக பிறகு மகிமையில் அவரது அங்கங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளுவார்.

"நீங்கள் எல்லாரும் இதிலே பானம் பண்ணுங்கள்"

விசுவாசத்துடன் இந்த பாத்திரத்தில் (மத்தேயு 26:27) பானம் பண்ணுகிறோம் என்ற நிபந்தனையின்படி "நாம் நமது அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்துவோம்." (2 பேதுரு 1:10) "நீங்கள் எல்லாரும் இதிலே பானம் பண்ணுங்கள்" என்கிற கட்டளை இரண்டு வித முக்கியத்துவம் உடையதாக இருக்கிறது. முதலாவது, எல்லாரும் இதை சுவிசேஷ யுக முடிவுக்கு முன் குடிக்க வேண்டும். இரண்டாவது, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் அங்கமாயிருக்கிற அனைவரும் இதைக் குடிக்க வேண்டும். தலையும் சரீரமும் சேர்ந்த முழு கிறிஸ்துவின் பாடுகளைப் பற்றி பரிசுத்த பேதுரு பேசினார். இது கடந்த பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளாக (தற்போது பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளாக) நடந்து கொண்டு வருகிறது. அதன் பிறகு மகிமை பின் தொடரும். (1பேதுரு 1:8-12; 4:1; 5:1) கடைசி அங்கம் பரலோக நிலைமைக்கு கடந்து சென்ற பிறகு முழு கிறிஸ்துவின் பாடுகளும் முடிவு பெறும். அதன் பிறகு யாரும் "கிறிஸ்துவின் பாடுகளில்" பங்கு பெறும் சலுகையை பெற மாட்டார்கள். அவரது மகிமையில் பங்கு பெறும் சிலாக்கியத்தையும், "ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாக, மணவாட்டியாக" ஆகக்கூடிய சிலாக்கியத்தையும் யாரும் பெற மாட்டார்கள்.

அது பல திராட்சை பழங்களை உடையதாக இருந்தாலும் ஒரே பாத்திரம் தான்; அநேக கோதுமை மணிகள் உடையதாக இருந்தாலும் அது ஒரே அப்பம் தான். அவர்கள் உலகத்தின் அப்பமாக மாறினால், கோதுமை மணிகள் தங்கள் தனித்தன்மையும் ஜீவனையும் வைத்துக்கொள்ள முடியாது, திராட்சை பழங்கள் ஜீவனை அளிக்கும் ஆவியாக மாறின பிறகு, திராட்சை பழங்கள் தங்கள் தனித்தன்மையை வைத்துக்கொள்ள முடியாது. கர்த்தரின் ஜனங்கள் ஒரே அப்பத்திலும் ஒரே பாத்திரத்திலும் பங்கு பெறுகிறார்கள் என்கிற அப்போஸ்தலரின் அறிக்கையின் அழகை இப்படியாக நாம் பார்க்கிறோம். கர்த்தரின் பாத்திரத்தில் பங்கு பெறவும் ஒரே அப்பத்தின் அங்கங்களாக அவரோடு மீட்கப்படவும் அவரது அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வதை தவிர புது சுபாவத்தை பெறுவதற்கு நமக்கு வேறு வழியில்லை. மரணத்திற்குள்ளான அவரது ஞானஸ்நானத்தில் அவரோடு கூட அடக்கம் பண்ணப்படவும் இப்படியாக அவரோடு கூட முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையை பெற அவரோடு கூட உயிர்த்தெழவும் நமக்கு வேறு வழியில்லை.

ஒரே அப்பத்தில் சபையின் பங்கு

அப்பமானது முதல்நிலையில் நமக்காகவும் பொதுவாக உலகத்திற்காகவும் பிட்கப்படுகிற நமது கர்த்தரின் சரீரத்தை குறிக்கிறது. இது பரந்த உணர்வில் கிறிஸ்துவின் அங்கங்களாகக் கூடிய சகலரையும் அவரது சாரத்தில் உள்ளடக்குகிறது. இப்படியாக அப்பத்தை பிட்டது, சரீர்த்தை பிட்டது கடந்த பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளாக தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

கர்த்தரின் இராப்போஜனம் ஏற்படுத்தப்படும் போது இயேசு அப்பத்தை பிட்டார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். உண்மையிலேயே அப்பத்தை பிட்கக்கூடியவர் அந்த சமயத்தில் அவர் ஒருவர் மட்டுமே இருந்தார். மனுக்குலத்தில் மற்ற அனைவரும், இயேசு தமது பலி மற்றும் உயர்த்தப்பட்டதினால் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரின் குறையை நல்லதாக ஆக்கும்வரை தேவனுடைய பார்வையில் அநீதிமான்களாகவே இருந்தனர். ஆகையால் இயேசு மாத்திரமே முதலாவது அப்பத்தை பிட்கிறவராக இருந்தார். இன்றைக்கு நினைவு கூருதலின் காலத்தில் புளிப்பில்லா அப்பமாக அது ஒவ்வொருவரிடமும் வரும் போது,அதில் ஒரு பாகத்தை எடுத்து ஒவ்வொருவரும் தாங்களே பிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

நமது கர்த்தர் முதலாவது அப்பத்தை பிட்டார் என்ற உண்மை நாம் நமது தனிப்பட்ட பங்கை பெற்றிருக்கக்கூடாது என்று பொருள்படாது. பரமபிதா நமது கர்த்தரின் சரீரத்தை பிட்க வேண்டியவராக இருந்தார் என்பதை நாம் நினைவு கூருகிறோம். எழுதப்பட்டிருப்பதாவது: "கர்த்தரோ அவரை நொறுக்கச் சித்தமாகி, அவரை பாடுகளுக்குட்படுத்தினார்." (ஏசாயா 53:10) இது நமது கர்த்தரின் சித்தத்துக்கு விரோதமாக செய்யப்படவில்லை. பரம பிதா, தெய்வீக ஏற்பாடுகளுக்கு இசைவாக அவரது பிட்குதலை செய்யவிருந்த போது, அப்பத்தின் நமது பங்கும் பிட்கப்பட்டது.

அடுத்த அதிகாரத்தில் அப்போஸ்தலரின் அறிக்கையாகிய "நீங்கள் கர்த்தரின் மரணத்தை தெரிவிக்கிறீர்கள்" என்பது பிரத்தியேகமாக கர்த்தரின் மரணத்திற்கே பொருந்தும். பொருத்தப்பட்டிருக்கிற வார்த்தைகள் தனிப்பட்ட முறையில் கர்த்தராகிய இயேசுவையே குறிப்பிடுகின்றன. "நீங்கள் இந்த அப்பத்தை புசித்து, இந்த பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணும் போதெல்லாம் கர்த்தர் வருமளவும் அவருடைய மரணத்தைத் தெரிவிக்கிறீர்கள்." (1 கொரிந்தியர் 11:26) "அவர் உன் ஆண்டவர், ஆகையால் அவரை பணிந்து கொள்." (சங்கீதம் 45:1) சபையானது கர்த்தராக எப்பொழுதுமே சொல்லப்படவேயில்லை.

மேலும், "என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்" என்று இயேசு கூறியதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். அவர் இதை, உங்களை நினைவுகூரும்படி செய்யுங்கள் என்றோ, பலியில் உங்கள் பங்கை நினைவு கூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்றோ அவர் கூறவில்லை. நாம் அவருடன் மரித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். வரக்கூடிய மகிமையில் நாம் பங்கு பெற வேண்டும் என்றால், தற்கால பாடுகளில் நாம் பங்கு பெற வேண்டும் என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். பிதா அவரை தலையாயிருக்கும்படி தந்தருளினார். "தேவன் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர்." (எபிரேயர் 3:1; ரோமர் 8:17, 18:9:5)

உயிர் இரத்தத்தில் இருக்கிறது.

உயிர் இரத்தத்தில் இருக்கிறது என்று வேதவாக்கியம் கூறுகின்றது. (லேவியராகமம் 17:11) இந்த கூற்றுக்கு இசைவாக, யூதர்கள் இரத்தத்தை புசிக்க எப்பொழுதும் விலக்கப்பட்டிருந்தனர். மிருகத்தின் மாம்சத்தை புசிக்கும் முன்பு அதன் இரத்தம் சிந்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவர்கள் நடுவே தங்குகிற அந்நியனும் இரத்தம் புசிக்கலாகாது. (லேவியராகமம் 17:10-14) இந்த வழியில் உயிரானது மிகவும் புனிதமானது

R5342 : page 328

என்று சொன்னதாக தெரிகிறது. தேவன் மனிதனுக்கு கொடுத்த ஜீவன் இரத்தத்தில் இருப்பதாக காணப்படுகிறது. இரத்தமானது உறுப்புகளில் ஓடும்போது உயிர் அங்கே இருக்கிறது; ஆனால் இரத்தம் சிந்தப்படும் போது அந்த ஜீவி மரிக்கிறது.

நமது கர்த்தர் தமது பூமிக்குரிய ஜீவனை கொடுத்த பொழுது, தமக்கு அதை பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பொருளில் பூமிக்குரிய ஜீவனின் உரிமையை தக்க வைத்து கொள்ளவில்லை. "விலையுயர்ந்த முத்தை" (மத்தேயு 13:45, 46) பெறுகிறவன் தனக்குண்டான எல்லாவற்றையும் விற்கிறான் என்று அவர் நமக்கு உவமையில் கூறுகிறார். அதாவது பூமிக்குரிய வாழ்வில் அனுபவிக்கிற சகல நன்மைகளையும் விற்க வேண்டும். நமது கர்த்தர் ஒரு பரிபூரண பூமிக்குரிய ஜீவனை பெற்றிருந்தார். அந்த ஜீவனை கொடுத்து விட்டார். “அவர் தம்முடைய ஆத்துமாவை மரணத்திலூற்றினார்." (ஏசாயா 53:12) எதன் அடிப்படையில்? அவர் நமக்கு முன் வைத்திருக்கிற அதே அடிப்படையில். நாம் ஜீவிக்க வேண்டும் என்றால் நாம் மரிக்க வேண்டும்; நாம் ஆளுகை செய்ய வேண்டும் என்றால் நாம் பாடுபட வேண்டும்; நாம் அவருடன் மரிக்க வேண்டும். (2தீமோத்தேயு 2:11;12) ஆகையால் அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்கிற நாம் அவர் செய்தபடியே நாமும் செய்ய வேண்டும்.

அவருடைய சீஷர்களாக நமது ஜீவனை நமது சகோதரர்களுக்காக கொடுத்தோமானால், இயேசு செய்ததையே நாமும் செய்கிறோம். இவையெல்லாம் உலகத்திலுள்ள அனைவருக்கும் கொடுக்கப்படும். அவர் பூமிக்குரிய ஜீவனை எடுத்தது, அதை வைத்துக்கொள்வதற்கு அல்ல, முடிவாக அதை அனைத்து மனுக்குலத்திற்கும் கொடுப்பதற்காகவே ஆகும். மானிட ஜீவனுக்குரிய உரிமை இன்னும் அவரது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. மாபெரும் மத்தியஸ்தராக அவர் ஊற்றின ஜீவனை உலகிற்கு கொடுப்பவர் அவரே.

நாம் அவரது பாடுகளில் அவருடன் பங்குபெறவும் அவருடைய மகிமையான ராஜ்யத்தில் ஆவியின் சுபாவத்தில் பங்கு பெறவும் அவர் தமது புண்ணியங்களை இப்போது சபைக்கு சாட்டுகிறார். பிறகு இந்த பாத்திரம் பூமிக்குரிய ஜீவனையும் அதற்கான சகல உரிமைகளையும் துறப்பதை குறிக்கிறது. நமது கர்த்தரின் பூமிக்குரிய ஜீவன் பறிமுதல் செய்யப்படவில்லை, ஆனால் கொடுக்கப்பட்டது. (யோவான் 10:17.18) அதைக் கொடுப்பதற்கான நோக்கம், மனுக்குலம் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக அதை என்றென்றைக்குமாக விட்டு விடுவதாகும். இதை அவர் இன்னும் நிறைவேற்றவில்லை. அதாவது அவர்கள் ஜீவனை அடையும்படிக்கு அது இன்னும் உலகிற்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த நோக்கத்திற்காகவே அவர் தனது ஜீவனை கொடுத்திருக்கிறார்.

பறிமுதல் செய்யப்படாத பூமிக்குரிய ஜீவாதார உரிமை

உலக இரட்சிப்பில் தெய்வீக சித்தத்தை நிறைவேற்ற நமது கர்த்தர் ஏற்றுக்கொண்டார். அதை நிறைவேற்ற அதைத் தொடர்ந்து செயல்படுகிறார். ஆனால் இன்னும் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றவில்லை. அவர் தமது ஜீவனை கொடுத்தார், ஆனால் அது பறிமுதல் செய்யப்படவில்லை. அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டபொழுது பூமிக்குரிய ஜீவாதார உரிமையைப் பெற்றிருந்தார். ஆனால் அதை அவர் தமது சொந்த பயன்பாட்டுக்கு பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற புரிதலுடன் ஆகும். சபையானது அவருடன் ஆளுகை செய்யும் அவரது ஆயிரம் வருட யுக முடிவில் பெற்றுக்கொள்ள விருப்பம் உள்ள உலகத்தார் அனைவருக்கும் ஜீவனை தந்தருளுவார்.

ஆகையால் அவரது ஜீவன் அவரிடமிருந்து எடுக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அவரது கீழ்ப்படியாமையினால் மட்டுமே அவரது ஜீவன் எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியும். (லேவியராகமம் 18:5; எசேக்கியல் 20:11; லூக்கா 11:28; ரோமர் 10:5) அதை தெய்வீக

சித்தத்துக்கு இசைவாக தாமே மனமுவந்து கொடுத்தார். அது நீதியின் கைகளில் ஒரு சொத்தாக இருக்கும்படி கொடுத்திருக்கிறார். அதன் மூலம் அந்த சொத்தை காலம் வரும் போது மனுக்குலத்திற்கு பயன்படுத்தலாம். (யோவான் 6:51)

நமது கர்த்தரின் மானிட ஜீவன், திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள முடியாதபடி நித்தியமாக அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதே தெய்வீக சித்தமாக ஆதியில் இருந்தது. அவர் தமது ஜீவனை யோர்தானில் அர்ப்பணித்து, பலியை கல்வாரியில் முடித்தார். சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் அவரது விசித்திரமான சரீரத்தை பலி கொடுத்து வந்தார். இந்த அனைத்து சரீர அங்கங்களின் பலியை முடித்தவுடனேயே மகா பிரதான ஆசாரியருக்கு சொந்தமான அவர்களது ஜீவ உரிமை, புது உடன்படிக்கையை முத்திரையிட்டு உலகத்தின் இரட்சிப்புக்காக விலைக்கிரயமாக வாங்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படும். இதன் பிறகு உடனே அவரது ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும். அவரது புண்ணியத்தை, அவரது ஜீவாதார உரிமையை பயன்படுத்துவது, முழு சபையும் திரைக்குப் பின்னால் செல்லும் வரை நடைபெறாது. அது ஆட்டின் இரத்தம் கிருபாசனத்தில் தெளிக்கப்படுவதின் மூலம் அடையாளப்-படுத்தப்படுகிறது. நமது கர்த்தரின் இரத்தமும் அவரது சரீரத்தின் இரத்தமும் ஒன்றுதான். அது அநேக அங்கங்கள் அடங்கிய ஒரே ஆசாரியர். அது எல்லாருக்குமான ஒரே பாவ நிவாரணம், முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்கான நிவாரணம். (1யோவான் 2:2)